

ACCESIBIL TUTUROR

Mariann SMITH, *muzeograf educație*

Julie COX, *coordonator Matter at Hand și ADA*

Jennifer BAYLES, *fost muzeograf educație*

Introducere

Galeria de Artă Albright-Knox a fost unul dintre primele muzee mari din Statele Unite care s-a dedicat primirii grupurilor de persoane cu nevoi speciale. La baza acestui efort stă proiectul *Matter at Hand*¹, care a început în anul 1973, la o scară mică, cu programe pentru vizitatori nevăzători și cu deficiențe de vedere și care, de-a lungul timpului, s-a extins considerabil din punctul de vedere al categoriilor de public cărora se adresează. *Matter at Hand* este un proiect rezervat grupurilor organizate de persoane cu nevoi speciale; Galeria face însă eforturi pentru a se face accesibilă oricărui vizitator individual, indiferent din categoria de public din care face parte. Pentru a atinge acest obiectiv, a fost creat un Comitet pentru Mediu Universal (CMU), cu structură interdepartamentală, care se ocupă cu problemele structurale inerente clădirilor mai vechi, cu designul expoziției, precum și cu alte probleme legate de accesibilitate. *Matter at Hand* și rolul CMU reprezintă principalele puncte de interes ale acestui articol.

Istoria „Matter at Hand“

„Spre inima materiei prin mâna omului” a fost conceptul inițial și filosofia călăuzitoare a proiectului *Matter at Hand*, care a crescut din convingerea că persoanele cu deficiențe pentru care experiențele

muzeale de calitate au fost în cea mai mare parte inaccesibile au dreptul de a avea aceleași oportunități ca și oricine altcineva. Acest interes pentru comunitatea persoanelor cu deficiențe nu a fost unul singular pentru Buffalo și pentru Albright-Knox, ci s-a bazat pe progresele înregistrate în acest domeniu la nivel federal, pe plan legislativ, dar și în plan concret. Principiul cel mai important, care poate să rezume toate aceste eforturi, este următorul: „Nici un individ cu handicap, altminteri calificat, nu va fi exclus de la participarea la orice program sau activitate ce beneficiază de asistență financiară federală, nu îi vor fi negate beneficiile rezultate din acestea, sau nu va fi supus la discriminări sub acestea, numai din cauza handicapului său.” Cu alte cuvinte, orice program finanțat de bugetul federal trebuie să ofere, din toate punctele de vedere, oportunități egale pentru toți cetățenii cu deficiențe din țară. Comunitatea muzeală a fost unul dintre primele sectoare de servicii publice care s-a îndreptat activ spre atingerea acestui scop. Astfel, programul *Matter at Hand* a început în 1973, fiind conceput de către Departamentul de Educație al Galeriei de Artă Albright-Knox, împreună cu o organizație de voluntari denumită *Junior Group*, primul pas fiind o expoziție de sculptură formată din nouăsprezece lucrări din colecția

¹ *Matter at Hand* s-ar traduce literal prin „materie la îndemână”, însă poate primi și alte înțelesuri, în funcție de semnificația oferită cuvântului „matter” – conținut, fond, substanță; material; chestiune, problemă; lucru; prilej, ocazie; subiect de discuție. Voi păstra de-a lungul rezumatului denumirea originală.

permanentă a Galeriei ce puteau fi atinse, însoțită de ateliere în care persoanele nevăzătoare sau cu deficiențe de vedere puteau lucra în lut. Până în anul 1980 inclusiv, programul *Matter at Hand* a continuat de cele mai multe ori pe aceeași structură, abordând însă din ce în ce mai multe teme și tehnici de lucru. De fiecare dată, el a putut fi pus în practică datorită diverselor organizații exterioare muzeului (fie organizații de voluntari, fie alte instituții), care au contribuit cu resurse financiare și umane. Începând din toamna anului 1981, Fundația James H. Cummings a oferit Galeriei un sprijin financiar făcând astfel posibilă angajarea unui coordonator/instructor profesionist pentru program, precum și stabilirea unui buget general al acestuia. Astfel, *Matter at Hand* s-a transformat într-unul dintre programele organizate în mod regulat de către Departamentul de Educație al Galeriei. Mai mult, bugetul necesar a fost suplimentat prin finanțări adiționale oferite de Fundația *Aetna Life and Casualty* și de companiile *Fisher-Price Toys* și *Mobil Foundation*. Cu tot acest sprijin, *Matter at Hand* s-a putut dezvolta dincolo de comunitatea de nevăzători și deficienți de vedere, venind în întâmpinarea persoanelor cu o mare varietate de nevoi speciale, inclusiv persoane cu deficiențe de vedere și de vorbire, cu întârzieri în dezvoltare, cu dizabilități fizice și emoționale, precum și persoane cu probleme psihiatrice și geriatrice.

Matter at Hand continuă și în prezent să fie un program de succes

și este în continuare finanțat de către Fundația James H. Cummings, dar și de alte fundații și instituții interesate să ajute cauzei.

Filosofia Programului „Matter at Hand“

Programul *Matter at Hand* folosește muzeul pentru a oferi persoanelor cu nevoi speciale experiențe educaționale și terapeutice, combinând tururile ghidate în colecțiile Galeriei și expozițiile speciale cu proiecte de atelier practic, cu scopul de a le ajuta să învețe să se exprime pe sine printr-o anumită înțelegere a limbajului artei, prin crearea de opere de artă, precum și prin discuții și interacțiuni de grup. Prin aceste ședințe, planificate de coordonatorul de program specializat în educația prin artă și/sau în art-terapie, *Matter at Hand* încurajează creativitatea și auto-descoperirea, într-un mediu artistic și în comunitate. Privind operele de artă din colecția Galeriei, membrii grupurilor au posibilitatea de a vedea și auzi cum autorii unor variate lucrări originale au utilizat elementele fundamentale ale liniei, formei, culorii și texturii pentru a-și exprima ideile și sentimentele într-o formă vizuală. Participanții sunt invitați să-și spună propriile observații legate de expresie în pictură și sculptură printr-un proces de descoperire vizuală condus de către coordonatorul programului.

După terminarea turului, grupurile participă la un atelier de creație pentru a scoate în evidență modul în care ideile personale participă la procesul de realizare

a unei opere de artă. Persoanele folosesc concepte cu care au operat pe parcursul turului din Galerie, ca materiale brute pentru a se exprima în timpul activităților din atelier. Componenta practică a programului implică lucrul cu diferite materiale într-un mediu care să inspire libertatea de expresie și experimentarea. După finalizarea proiectelor, participanții sunt încurajați să le împărtășească grupului, prin discuții centrate pe însemnătatea și intensitatea elementelor expresive, stimulând astfel auto-descoperirea.

Prin aceste activități de grup, programul nu încurajează numai auto-cunoașterea și recunoașterea existenței unor asemănări între membrii, ci și respectul și încrederea reciprocă, prin angajarea într-un proces colectiv de rezolvare de probleme care necesită colaborare și înțelegere. Lucrând împreună, participanții își dezvoltă anumite abilități interpersonale precum ascultarea, oferirea de răspunsuri adecvate, auto-analiza, empatia, controlul emoțional. În cele din urmă, participanții pot căpăta un nivel de încredere în sine care să le permită o mai mare independență și o mai bună funcționare în cadrul unei comunități.

Art-Terapia și Programul „Matter at Hand“

Funcția de coordonator al *Matter at Hand* a fost, istoricește vorbind, ocupată de către un art-terapeut. Art-terapia combină disciplinele artelor vizuale, psihologiei și consilierii pentru a asista persoane cu o mare varietate de dificultăți

de dezvoltare, emoționale și fizice. Această formă de terapie folosește arta în scopuri curative și are rădăcini adânci în istorie; din punct de vedere științific însă ea a început să fie utilizată terapeutic și pentru diagnostic din secolul 18 și cu precădere în secolele 19-20. Dezvoltarea acestei forme de terapie a avut un parcurs ascendent, în prezent ajungând să fie folosită cu succes pentru o gamă foarte largă de problematici care țin de sănătatea mintală (de exemplu, stresul post-traumatic, suferința și pierderea, anxietate, depresie, dependențe și tulburări de alimentație), de anumite suferințe medicale (de exemplu, boala Alzheimer, cancer, HIV/SIDA, boli în fază terminală), sau de întârzieri în dezvoltare (cum sunt autismul, tulburările de învățare, retardul mintal). Art-terapeuții își pot desfășura activitatea în diverse medii, fie ele instituționale sau private, printre care se poate număra și muzeul.

Din cauza faptului că participanții la programul *Matter at Hand* vin doar o dată sau de câteva ori, art-terapeutul nu îi evaluează, nu îi diagnostichează și nici nu îi tratează, urmând o direcție într-o mai mică măsură clinică. În schimb, accentul este pus pe folosirea prilejului de a observa și discuta operele de artă pentru crearea de conexiuni, rezonanțe și experiențe comune la care participanții răspund și prin demersul creativ din cadrul atelierului. Rolul art-terapeutului este de a contribui la transformarea vizitei într-o experiență pozitivă, revelatoare și plăcută.

Punerea în Practică a Programului „Matter at Hand“

Pregătirea

Pentru ca desfășurarea programului să fie adaptată nevoilor și particularităților participanților, conducătorii grupurilor, organizațiile și/sau școlile primesc chestionare prin care pot specifica anumite obiective care consideră că ar trebui atinse. Ei fie pot alege dintre cele propuse de către organizatorii *Matter at Hand* (de pildă integrare senzorială, identificarea sentimentelor, dezvoltarea limbajului, recreere), fie pot propune obiective specifice. De asemenea, sunt cerute și informații legate de experiențele anterioare ale grupului în ceea ce privește arta (ce materiale au mai folosit și ce tehnici preferă; tipuri de lucru care le fac plăcere; care le este capacitatea de a recunoaște anumite elemente, precum linia, forma, culoarea și textura; ce teme le-ar plăcea să abordeze din cele prezente în Galerie).

Planurile de lecție

Organizațiile și școlile pot programa fie o singură vizită, fie până la patru vizite în decurs de șase luni. Grupurile care participă la program o singură dată au posibilități mai restrânse în ceea ce privește folosirea materialelor la activitatea de clasă, pe când cele care participă de mai multe ori pot lucra la proiecte în mai multe părți.

Planurile de lecție sunt astfel concepute încât să includă interacțiunea de grup. Dinamica grupului este, deci, importantă și coordonatorul trebuie să anticipeze

nevoile fiecărui participant înainte de fiecare lecție, pentru a putea fi pregătit în situațiile în care activitatea grupului ca întreg este perturbată de unul sau mai mulți membri cu interese sau caracteristici diferite de ale majorității. De asemenea, foarte importantă mai este și cunoașterea nivelului de înțelegere și al cunoștințelor pe care grupul deja le are, pentru o adresare adecvată fiecărui grup și pentru a putea crea cât mai eficient legături între turul din Galerie și activitatea artistică din atelier. Factori precum vârsta mintală și vârsta cronologică sunt, de asemenea, semnificativi.

Concluzionând, fiecare lecție trebuie planificată cu atenție, și în funcție de toate elementele de mai sus, pentru o bună adaptare a discursului și a conținutului său la fiecare grup, pentru a putea valorifica la maximum toate abilitățile și potențialitățile fiecărui membru al grupului, pentru a îndeplini obiectivele stabilite și pentru a oferi coerență activităților și dialogurilor.

În cazul grupurilor care participă de mai multe ori la program, modurile de lucru pot fi variate și fiecare întâlnire poate fi folosită ca bază pentru următoarea, legăturile stabilite atât între concepte și acțiuni, cât și între membrii grupului și între grup și coordonator devenind mai puternice și cu o mai mare rezistență în timp, deci mai eficiente.

Căi spre succes

O persoană angajată într-un proces artistic creativ, lucrând în propriul ritm și la un proiect ce poate fi finalizat inventiv și cu succes, va

avea multe satisfacții, printre care se numără și posibilitatea comunicării. Cu mențiunea că pentru unii participanți nu va fi confortabil să vorbească grupului despre lucrarea realizată de ei la atelier, adesea acest lucru poate fi foarte important pentru cei care doresc să împărtășească. Discuțiile de grup din timpul turului și despre opera de artă creată de fiecare din membri oferă participanților posibilitatea să facă schimb de idei și de viziuni.

De asemenea, feed-back-ul oferit de către participanții înșiși, dar și de către conducătorii grupurilor oferă informații prețioase despre reușita programului și despre efectele pe care activitățile din cadrul lui le-au generat.

Expoziție anuală și recepție

Una dintre atracțiile programului *Matter at Hand* o reprezintă expoziția de lucrări realizate de participanți la acest program în timpul atelierului de creație, expoziție ce are loc în Departamentul de Educație al Galeriei de Artă Albright-Knox, în toamna fiecărui an. Înainte de începerea programului, coordonatorul alege o temă pentru această expoziție, care este suficient de generală pentru a putea fi flexibilă, dar și suficient de concentrată pentru a fi coerentă. Expoziția, însoțită de o recepție pentru participanți, prietenii și familiile lor, este un motiv de mândrie pentru artiști și reprezintă o ocazie de a împărtăși cu ceilalți lucrările realizate de ei, acest moment fiind una dintre cele mai fructuoase și mai satisfăcătoare părți ale programului.

Tururile Ghidate

Matter at Hand are loc doar în trei zile pe săptămână și adesea mai multe grupuri școlare doresc să participe decât pot fi primite de către coordonator. Aceste grupuri sunt în schimb încurajate să participe la programul de tururi ghidate pentru școli, condus de către ghizii Galeriei, care însă în cea mai mare parte a lor au puțină sau nu au deloc experiență cu grupurile de persoane cu nevoi speciale. Pentru a remedia această situație, coordonatorul programului *Matter at Hand* organizează și sesiuni de formare profesională care se axează pe tehnici de ghidare atât generale, cât și specifice. Cele generale includ: folosirea unui limbaj adecvat care pune oamenii pe primul loc; importanța faptului de a nu presupune ce abilități are o persoană și la ce nivel se află ele, oferindu-le în schimb posibilitatea de a-și exprima propriile nevoi; obișnuința de a întreba întotdeauna înainte de a oferi asistență; răbdarea de a aștepta răspunsurile, deoarece multe persoane cu deficiențe cognitive au nevoie de mai mult timp pentru a răspunde; lăsarea persoanelor însoțitoare să se ocupe de orice problemă care ar putea interveni; evaluarea nivelului de dezvoltare al grupului și adaptarea vizitei în funcție de acesta. Tehnicile mai specifice țin de lucrul cu persoane cu diferite categorii de deficiențe, adaptate pentru persoane cu deficiențe cognitive, cu autism, cu leziuni cerebrale sau cu alte boli ale creierului, cu Tulburarea Hiperactivitate/Deficit de Atenție (ADHD), cu dificultăți

de mobilitate, cu deficiențe vizuale sau auditive. Ghizii consideră aceste informații ca neprețuite pentru construirea unor vizite active care să aducă experiențe pozitive atât lor înșiși cât și vizitatorilor.

Tururile Art Sense-Ations²

Separat de programul *Matter at Hand*, Galeria oferă și tururi de descriere verbală, bilunar. Cu toate că acest program a avut nevoie de doi ani pentru a se structura și pentru a deveni un program frecventat, el este în prezent un program atât de popular încât a fost nevoie de recrutarea a încă doi ghizi pentru a putea răspunde la toate solicitările. Momentan, grupurile care participă sunt limitate la un număr de nouă persoane, cu aproape jumătate din locuri ocupate de însoțitori; scopul este de a mări acest număr prin formarea mai multor ghizi și prin ținerea acestui program o dată pe lună în loc de bilunar.

La programul *Art Sense-Ations* participă în mod regulat mai multe tipuri de oameni: unii care și-au pierdut în mare parte văzul, dar care pot în continuare distinge anumite culori și obiecte aflate în apropiere; alții care se află în stadii mai puțin avansate de pierdere a vederii și care în cea mai mare parte se pot deplasa singuri; și câțiva care au fost întreaga viață nevăzători și care nu pot umbla decât cu baston sau cu un animal de companie.

Tururile *Art Sense-Ations* sunt o combinație între descrierea verbală a operelor de artă și atingerea anumitor sculpturi din Colecția Permanentă a Galeriei. Ele sunt

planificate în avans, iar lucrările sunt alese în funcție de expozițiile speciale și de interesele participanților, exprimate în turul precedent. Odată cu descrierea operei de artă se încearcă antrenarea mai multor simțuri – auzul, mirosul, pipăitul, gustul, simțul proprioceptiv. Pe lângă descrierea propriu-zisă sunt folosite și înregistrări ale unor sunete specifice subiectului/atmosferei din opera de artă discutată; de asemenea, participanții sunt invitați să se așeze în aceeași poziție ca și anumite personaje reprezentate în lucrare; sunt aduse și materiale ilustrative, ajutoare, care să faciliteze înțelegerea anumitor concepte, lucruri sau fenomene legate de respectiva operă (scheme cu reprezentarea stilizată a compoziției unui tablou, materiale textile asemănătoare ca textură cu anumite obiecte prezente în imagine, materiale și unelte folosite de către artist, etc.). Tocmai datorită complexității acestor experiențe, numărul lucrărilor alese pentru vizitare este limitat la trei sau patru, pentru fiecare tur de o oră.

O a doua parte a *Art Sense-Ations* are loc, după terminarea vizitei în Galerie, în sala de clasă unde au loc activități practice, strâns legate de conținutul și specificul fiecărui tur. Sunt încurajați să participe la aceste activități atât beneficiarii, cât și persoanele însoțitoare; pentru aceasta a fost introdusă o mare varietate de materiale de lucru, procese și teme care pot fi abordate. Practic, în cadrul acestor ateliere legăturile care se fac între tur și activități necesită implicarea participanților nu numai la nivelul

² Art sense-Ations include atât semnificația cuvântului sense (înțelegere, sentiment, simț), dar și pe cea a sensation (senzație) – ambele legate de artă. Voi păstra și în acest caz denumirea originală.

acțiunilor, ci și la nivel cognitiv, afectiv și expresiv; se încearcă stimularea lor pe cât mai multe planuri.

Pentru a ușura activitatea creativă, elemente ale spațiului de lucru au fost adaptate nevoilor participanților – spre exemplu, materialele sunt așezate pe tăvi, pentru a putea fi ușor găsite și pentru a nu se împrăștia; pentru pictură, hârtia este lipită cu benzi adezive de masă pentru a oferi nevăzătorilor o încadrare mai clară și imobilă a suprafeței de pictat; anumite persoane preferă ca înainte de începerea lucrului să primească un tur al sălii, pe când altele nu găsesc acest lucru necesar.

Documentarul „Art in Darkness”⁴³

În luna octombrie a anului 2007, Studio Five Films, cu studiouri de înregistrare la Toronto, a ales Galeria de Artă Albright-Knox pentru a realiza un scurt documentar despre oferirea persoanelor nevăzătoare sau cu deficiențe de vedere de tururi ghidate în muzeu. Patru persoane au fost invitate să participe la un tur condus de coordonatorul programului *Matter at Hand*, art-terapeuta Julie Cox, și să vorbească de asemenea despre propria viață și despre ce înseamnă pentru ei să fie nevăzători sau cu deficiențe de vedere. Documentarul a primit numele de *Art in Darkness*, a fost regizat de Naomi Wise și a participat la mai multe festivaluri internaționale de film. Producătorii lui speră ca documentarul să crească gradul de conștientizare al publicului față de necesitatea acestui

tip de programe pentru persoanele nevăzătoare sau cu deficiențe de vedere. Experiențele pe care acestea le pot avea participând la un astfel de program nu sunt în definitiv cu mult diferite de cele ale unei persoane văzătoare, ci, dimpotrivă, în unele cazuri ar putea crea un impact mult mai puternic, tocmai prin faptul că reprezintă ceva inedit și extraordinar de bogat, din mai multe puncte de vedere.

Audioghidurile Vizual-Descriptive

Pentru că nu toată lumea poate participa la tururile *Art Sense-Ations*, ca parte din tururile ghidate audio *OnCell* ale Galeriei, sunt disponibile și descrieri vizuale. Prima oară când a fost folosită această modalitate de ghidare pentru persoanele nevăzătoare sau cu deficiențe de vedere a fost în primăvara anului 2003, cu ocazia vernisajului expoziției temporare *Capodopere din Colecția Phillips* (27 mai – 1 septembrie 2003). La 16 iulie s-a organizat un eveniment de lansare a acestor audioghiduri atât pentru expoziția respectivă, cât și pentru Colecția Permanentă, la care au participat 52 de persoane cu deficiențe de vedere și nevăzătoare, precum și membri ai organizațiilor care au ca domeniu de activitate asistența acestei categorii de persoane. În urma feed-back-ului primit cu această ocazie au fost adăugate taste numerice scrise în Braille pe dispozitivele de audioghid, textul audioghidului pentru expoziția temporară a fost transcris în Braille, iar o ediție în Braille a textului audioghidului

⁴³Art in Darkness înseamnă „Artă în întuneric”. Ca și celelalte titluri de până acum, îl voi păstra și pe acesta în original.

pentru Colecția Permanentă a fost de asemenea pusă la dispoziția vizitatorilor la Casa de Bilete.

De-a lungul timpului, mai multe lucrări au primit descrieri audio și pot fi în prezent accesate prin telefoanele mobile ale vizitatorilor. Formând un număr principal și introducând apoi codul de acces pentru o anumită operă de artă, acești vizitatori pot auzi o descriere mai detaliată a respectivei lucrări decât cea prezentată în înregistrările pentru tineri sau adulți în general.

O asemenea descriere începe cu o scurtă introducere în care sunt prezentate câteva informații despre autor (naționalitate, perioadă de viață), titlul lucrării și anul în care ea a fost creată, orientare (pe verticală sau pe orizontală) și dimensiuni, culorile principale folosite (în cazul unui tablou). Ea continuă apoi cu descrierea propriu-zisă a lucrării. Se începe cu prim-planul și cu elementele cele mai importante ale acestuia; sunt oferite cât mai multe informații, legate de dimensiunile obiectelor reprezentate, de culorile și semnificațiile lor; personajele sunt descrise și ele, pornind de la formă, poziție, aspect, culori. Ordinea prezentării este organizată, permițând descoperirea etapizată a elementelor compoziției, de jos în sus (spre exemplu) și întotdeauna de la un obiect discutat la altul alăturat lui în tablou. Descrierea este obiectivă, dar sunt oferite pe alocuri și câteva elemente care țin de semnificații, pentru o mai bună înțelegere a tabloului.

De la descrierea elementului principal (central) al compoziției se trece la cele secundare ale prim-

planului, urmând același parcurs organizat; urmează apoi planurile îndepărtate ale compoziției, mergând în profunzime și detaliind fiecare etapă. Descrierea este minuțioasă și cât mai exactă posibil. La sfârșitul descrierii întregului tablou se poate specifica pe scurt felul în care subiectul tabloului este în general interpretat.

Către o Ambianță Universală

În anul 2006, Galeria a format Comitetul pentru Ambianță Universală (CAU), care are ca obiective adaptarea facilităților și programărilor Galeriei la legile federale, statale și locale referitoare la accesibilitate, precum și crearea unei ambianțe care să fie, mai mult decât cerințele impuse de lege, universal accesibile. Pentru îndeplinirea acestor obiective, CAU a angajat organizații externe să evalueze din punctul de vedere al accesibilității facilitățile Galeriei; în urma rezultatelor evaluării, în anul 2007 a fost creată o listă cu categoriile de modificări necesare pentru a crește gradul în care Galeria este accesibilă. Comitetul a fost apoi reorganizat astfel încât să includă și reprezentanți ai mai multor departamente ale Galeriei – Educație, Relații cu publicul, Muzeografie, Clădiri și terenuri, Pază și siguranță și Dezvoltare. Coordonatorul programului *Matter at Hand* a fost numit Coordonator ADA⁴ și Comitetul nou format a lucrat pe tot parcursul anului 2008 pentru a contura misiunea, politicile și procedurile care să orienteze Galeria spre o mai mare accesibilitate. În paralel, Galeria

a început să aducă îmbunătățiri mediului fizic, la preț și efort scăzute. Procesul de evaluare și adaptare este unul continuu și permanent, iar Galeria funcționează în prezent după principiile *designului universal*, termen construit pentru a promova efortul de a crea o ambianță care este accesibilă pentru cel mai cuprinzător public, în cel mai mare grad posibil. Aceste principii, șapte la număr, sunt următoarele: crearea de ambianțe echitabile; flexibile; simple și intuitive; care oferă informații perceptibile; toleranță față de eroare; efort fizic scăzut; mărime și spațiu adaptate accesului și apropierii. În locul înțelegerii acestor principii ca scopuri finale, designul universal promovează o vigilență constantă și un efort constant către o accesibilizare din ce în ce mai mare.

Concluzie: privind spre viitor

Speranțele legate de viitor ale Galeriei de Artă Albright-Knox stau în politica și misiunea Comitetului pentru Ambianță Universală. În primul rând, Galeria va încerca să pună în aplicare conceptul de design universal pentru a promova incluziunea⁵ și pentru a elimina segregarea de câte ori este posibil; în al doilea rând, Galeria va adera în continuare la ADA și la legile statului New York legate de acces; în al treilea rând, designul facilităților, programelor, activităților și evenimentelor Galeriei va fi ghidat de litera și spiritul legii. În concluzie, după cum declară Directorul adjunct al Galeriei, Karen Spaulding, „Galeria de Artă Albright-Knox se angajează să creeze o Ambianță Universală pentru toți vizitatorii săi, să transforme fiecare vizită, fiecare întâlnire cu o operă de artă, fiecare experiență cu muzica, dansul sau filmul într-un moment semnificativ și bogat din viețile lor. Speranța noastră este ca oaspeții noștri să se simtă îmbogății de fiecare dată când ne vizitează și că vor dori să se reîntoarcă iar și iar”.

⁴ADA – the Americans with Disabilities Act – Legea americanilor cu dizabilități, adoptată pe teritoriul american în anul 1990. Cuprinde în principiu drepturi civile ale persoanelor cu handicap și interzice discriminarea lor din motive de handicap.

⁵A se înțelege prin „incluziune” atitudinea nediscriminatorie față de persoanele cu deficiențe și/ sau cu handicap, care promovează integrarea lor în comunitate și includerea lor în activitățile la care participă și persoane fără deficiențe.

Traducere: Ozana Raluca Nițulescu